

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5546/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Гарабандић, адвокат из ..., ИИ и ЈЈ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Војводић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца ИИ и ЈЈ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж. 1188/19 од 09.07.2019. године, у седници одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца ИИ и ЈЈ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1188/19 од 09.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца ИИ и ЈЈ, изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1188/19 од 09.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П бр.2149/2017 од 24.05.2018. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Тужени је обавезан да тужиоцима исплати на име стицања без основа износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. У односу на тужиоце ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, тужбени захтеви су делимично одбијени за износе наведене тим делом изреке. Тужени је обавезан да тужиоцима накнади парничне трошкове у износу од 393.784 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1188/19 од 09.07.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставовима 2, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 15, 16 и 17 изреке, тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужилаца да им тужени на име стицања без основа исплати појединачне месечне износе наведене изреком са припадајућом законском затезном каматом. Тужиоци су обавезан да туженом накнаде парничне трошкове у износу од 21.000 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен је захтев туженог за исплату законске затезне камате на парничне трошкове од пресуђења до извршности одлуке. Ставом трећим изреке тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000 динара.

Против другостепене пресуде ревизију су благовремено изјавили тужиоци ИИ и ЈЈ, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11....55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда, нема потребе за новим тумачењем права, што је у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлука Уставног суда у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана њеног објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталих применом општег акта који није у сагласности са Уставом или законом.

Осим тога, Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство *ex tunc* утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и законитости општег акта, могуће успоставити само по основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, што у конкретном случају није учињено. Због тога је уставноправно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО као и успостављање одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

У конкретном случају, ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена по члану 479. став 6. ЗПП, па нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић